

τσακίρ

τσακίρ, το, άκλ. ουσ. [<τουρκ. çakır (= γαλανός, κρασί)], συνοδεύεται πάντοτε από τη λ. κέφι·

- *πάνω στο τσακίρ κέφι*, κατά τη διάρκεια έντονου κεφιού που έχει προέλθει από την κατανάλωση κρασιού, λίγο πριν από το μεθύσι: «πάνω στο τσακίρ κέφι αρχίσαμε να τραγουδάμε όλοι μαζί ρεμπέτικα τραγούδια»·

- *τσακίρ κέφι*, έντονο κέφι έπειτα από κατανάλωση κρασιού και λίγο πριν από το μεθύσι: «την ώρα που μπήκα στο μαγαζί, όλη η παρέα ήταν στο τσακίρ κέφι».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας